

1610

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA

z dnia 19 listopada 1952 r.

w sprawie wytycznych do zagospodarowania terenów zajętych pod linie wysokiego napięcia.

W celu gospodarczego wykorzystania zajętych pod linie wysokiego napięcia terenów, wchodzących w skład państwowego gospodarstwa leśnego, na podstawie art. 17 ust. 2 ustawy z dnia 20 grudnia 1949 r. o państwowym gospodarstwie leśnym (Dz. U. z 1949 r. Nr 63, poz. 494 i z 1950 r. Nr 49, poz. 448) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Z punktu widzenia zabezpieczenia interesów energetyki prowadzenie gospodarki na terenach wchodzących w skład państwowego gospodarstwa leśnego, zajętych pod linie wysokiego napięcia, musi w pełni uwzględniać:

- 1) warunki wynikające z przepisów bezpieczeństwa dla linii elektrycznych;
- 2) potrzeby wynikające z administracyjnej i technicznej obsługi tych linii;
- 3) zabezpieczenie przeciwpożarowe prowadzonych na pasach upraw hodowlanych oraz przyległych tere-

nów leśnych w związku z możliwością powstania ognia w wyniku zerwania się przewodu będącego pod napięciem lub w innych przypadkach zwarcie z ziemią.

2. Dla zachowania warunków wymienionych w ust. 1 przyjmuje się następujące zasady postępowania gospodarczego:

- 1) wysokość upraw hodowlanych nie może przekraczać:
 - a) bezpośrednio pod przewodami — 2 m,
 - b) w odległości poziomej 5 m od skrajnych przewodów — 4 m oraz
 - c) w odległości poziomej 10 m od skrajnych przewodów — 8 m;
- 2) wolna przestrzeń dookoła każdego słupa powinna wynosić:
 - a) najmniej 2×2 m — przy słupach drewnianych,
 - b) najmniej 4×4 m — przy słupach stalowych;

- 3) na pasach terenowych, położonych pod przewodami i w odległości 2 m z każdej strony, licząc od rzutu poziomego skrajnych przewodów, nie należy prowadzić plantacji hodowlanych o charakterze łatwopalnym, wykorzystując je przede wszystkim — w lepszych warunkach — pod uprawę rolną lub zieloną bądź — w gorszych warunkach — pod uprawę właściwych dla takich siedlisk użytkowych ziół leśnych;
- 4) przy silniejszym rozwoju koron drzewek, niż to określono w pkt 1 i 2, należy stosować podkrzesywanie gałęzi.

3. Sposób zagospodarowania pasów terenowych powinien być uprzednio uzgodniony z właściwymi terenowymi władzami energetyki, a w razie potrzeby — i z innymi władzami zainteresowanymi w gospodarce terenowej.

4. Za właściwe przestrzeganie warunków bezpieczeństwa wymienionych w ust. 1 oraz sposobu zagospodarowania uzgodnionego stosownie do ust. 3 odpowiedzialny jest personel administracyjny właściwego terenu nadleśnictwa.

§ 2. Z punktu widzenia gospodarki leśnej pasy terenowe pod liniami wysokiego napięcia powinny być — stosownie do zamierzeń gospodarczych i cech siedliskowych — wykorzystane na różne cele produkcyjne, jak:

- 1) pod uprawę rolną lub zieloną;
- 2) na prowadzenie półkultur lub plantacji ziół i krzewów użytkowych;
- 3) na plantacje choinkowe;
- 4) na prowadzenie szkółek;
- 5) na inne cele gospodarcze.

§ 3. Pasy terenowe linii wysokiego napięcia, właściwe — zgodnie z wytycznymi załączonymi do zarządzenia Ministerstwa Leśnictwa z dnia 16 lutego 1952 r. Nr IV T1-232/3 — do sieci pasów przeciwpożarowych, powinny być wykorzystane (z dostosowaniem się do lokalnych warunków siedliskowych i potrzeb gospodarczych) wyłącznie pod uprawę rolną lub zieloną bądź do hodowli mącznicy lekarskiej wykazującej cechy odporności przeciwogniowej.

§ 4. W zakresie zagospodarowania pasów terenowych, nie włączonych do sieci przeciwpożarowej, kierować się należy:

- 1) w odniesieniu do plantacji choinkowych — zarządzeniem Centralnego Zarządu Lasów Państwowych z dnia 19 stycznia 1952 r. Nr TU-200/2, uzupełnionym zarządzeniem z dnia 7 czerwca 1952 r. Nr TU-200/6;
- 2) w odniesieniu do hodowli roślin użytkowych — „Wytycznymi w sprawie prowadzenia półkultur i plantacji ziół i krzewów użytkowych na terenach państwowego gospodarstwa leśnego”, podanymi w załączni-

ku do pisma Ministerstwa Leśnictwa z dnia 30 maja 1952 r. Nr T1-251/2;

- 3) w odniesieniu do innych sposobów zagospodarowania — możliwościami produkcyjnymi pasów terenowych oraz potrzebami gospodarczymi państwowego gospodarstwa leśnego, mając na uwadze jak najlepsze ich ekonomiczne wykorzystanie.

§ 5. W celu zapewnienia planowości w realizacji akcji ekonomicznego wykorzystania terenów, wchodzących w skład państwowego gospodarstwa leśnego, zajętych pod linie wysokiego napięcia, zobowiązuje się:

- 1) dyrektora Centralnego Zarządu Lasów Państwowych — do wydania zarządzeń mających na celu:
 - a) sporządzenie przez nadleśnictwa w oparciu o rejestr powierzchniowy wykazu terenów zajętych pod linie wysokiego napięcia z ustaleniem faktycznego stanu ich zagospodarowania w chwili obecnej,
 - b) opracowanie okresowego planu wykorzystania pasów terenowych na własne cele gospodarcze oraz
 - c) przekazanie niezbędnych materiałów ewidencyjnych Państwowej Centrali Leśnych Produktów Nierzecznych „Las” celem uzgodnienia obustronnych zainteresowań gospodarczych;
- 2) dyrektora Państwowej Centrali Leśnych Produktów Nierzecznych „Las” — do zaplanowania, w oparciu o ustalenia wynikające z pkt 1, maksymalnego wykorzystania omawianych terenów na cele gospodarcze, wchodzące w zakres działalności Centrali.

§ 6. 1. Ewidencję wykorzystania całości przedmiotowych terenów prowadzi Centralny Zarząd Lasów Państwowych na podstawie materiałów własnych i otrzymanych z Państwowej Centrali Leśnych Produktów Nierzecznych „Las”.

2. Zasady ewidencji oraz sposób jej prowadzenia ustali Centralny Zarząd Lasów Państwowych w porozumieniu z Państwową Centralą Leśnych Produktów Nierzecznych „Las”, a w razie potrzeby — z innymi jednostkami organizacyjnymi.

§ 7. Termin wykonania ewidencji i ustalenia planu zagospodarowania ustala się na dzień 31 grudnia 1952 r.

§ 8. Po ustaleniu i uzgodnieniu niezbędnych danych Centralny Zarząd Lasów Państwowych i Państwowa Centrala Leśnych Produktów Nierzecznych „Las” przystąpią do realizacji zamierzeń w ramach swych planów produkcyjnych.

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa: w z. T. Rykowski